فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلات

مفعولُ فاعلاتُ مفاعیلُ فاعلات

شرمنده سي وكلم زيرا انك جميع امرينه اطاعت وانقيا دم واردر بوغزلده
واقع اولن دوست دن مراد خداي عز وجل در **وله ايضا** مرحبا
اي پيك مشتاقان بده پيغام دوست • مرحبا اي مشتاقلرك پيكي و
دوست خبرن ديرپيك دن مراد حبيب اكرم در مشتاقلردن مراد عشاق در
و دوست دن مراد خداي عز وجل حضرتي در • تا كنم جان از سر رغبت
فداي نام دوست • تا كه رغبت اوجندن يعني تمام رغبت ايله دوستك
نامنه جانمي فدا ايلیم • واله وشيدا استت دايم همچو بلبل در قفس
قفسده اولان بلبل كبي دايم واله شيدادر • طوطي طبعم ز عشق شكر
و بادام دوست • طبعم طوطيسي دوستك شكري و باداي عشقندن شكر
لب معناسنه و بادام چشم معناسنه در مراد طبع عاشق ذات وكلام باري
دن متلذذ و بهره مند اولمسي در • زلف او دامست وخالش دانهٔ آن
دام ومن • انك زلفي دام در و انك خالي اول دامك دانه سيدر و بن
بر اميد دانهٔ افتاده ام اندر دام دوست • بردانه اميدي ايله دوستك
دامنه دوشمشم زلف دن مراد بوندن ظلمت كوندركه ظاهرا ذاته حجاب
اولمش در خال دن مراد ذات دركه اندن غايت لنك اميدي ايله مصنوع
دامنه كرفتار اولمش در نته كم جامي نك بو بيتنده بو معني لر واقع اولمش در
ظلمت كونتم عرض نا شد زلف • نقطه ذاتم مراد آمد زخال
سر ز مستي برنگيرد تا بصبح روز حشر • مست كلدن باشني قالدرمز
قيامت كوني نك صباحنه دكن • هر كه چون من در ازل يك جرعه خورد
از جام دوست • هر كيم كه بنجلين ازلده دوستك جامندن بر جرعه
ايچدي مست نبيند ار كر دد تمام شب • مست ساقي دور
عشق باغ داد • مي نكويم شمهٔ از شرح شوق خود از آن • بن
كندو شوقم شرحندن اول سبب دن بر شمه ديمزم • درد سر باشد
نمودن بيش ازين ابرام دوست • زيرا دوسته بوندن زياده

ابرام

ابرام كوستر مكه باشي اغريدر ايله دوستي كندو دوستي كندو اراداتي اوزره قومق كرك
ميل من سوي وصال و قصد او سوي فراق • بنم ميلم وصال جانبنه وانك
قصدي فراق طرفنه • ترك كام خود كرفتم تا بر آيد كام دوست • كندو
مرادمي ترك ايتدم تا دوستك مرادي حاصل اوله • گر دهد دستم كشم در
ديده همچو توتيا • اكر باكه ميسر اوله كوزمه سرمه كبي چكم • خاك راهي كان
مشرف كردد از اقدام دوست • شول يول طپراغني كه اول طپراق دوستك
قدم لرندن مشرف اوله • حافظ اندر درد او مي سوز بي درمان بساز
اي حافظ انك دردنده يان و درمان سز كچين • زانكه درمان ندارد درد بي
آرام دوست • اول سبب دن كه دوستك آرامسز دردي بردرمان طوتمز
دوست دن مراد خدادر **وله ايضا** صبا گر بگذري افتد بكشور
دوست • اي صبا اكر سكا دوست كشورينه مرور واقع دوشه • بيار نفحهٔ
از كيسوي معنبر دوست • دوستك معنبر كيسوسندن بر رايحه كتور • بجان
او كه بشكرانه جان بر افشانم • انك بقاسي حقيچون كه جانمي شكرانه نثار
ايدم • اگر بسوي من آري پيامي از بر دوست • اكر دوست قتندن
بنم جانبمه بر خبر كتوره سن بو بندن مراد حق ايله آشنالق حصوله تمام حضور در
وگر چنانكه در آن حضرتت نباشد بار • وكر اغليلك كه اول حضرت ده سكا
اجازت اولميه كه ايچرو كيره سن • براي ديده بيار آور غباري از در دوست
باري كوزم ايچون دوست قپوسندن بر غبار كتور • من گدا و تمناي
وصل او هيهات • بن كدا و انك وصلي تمناسي هيهات يعني ميسر اولمز
مگر بخواب ببينم خيال منظر دوست • مگر دوشده كورم دوستك يوزي
خيالني • دل صنوبريم همچو بيد لرزانست • بنم صنوبري قلبم سكونت
بكي دتريجي در صنوبر دن مراد بوندن قوزغي در • ز حسرت قد بالاي چون

Copyright © King Saud University